

[Alfred Jensen.]

ikke utilfredshed med den tvungne opsparing i jorden ved fra denne talerstol at give fyldestgørende oplysning om, hvordan man agter at administrere dispensationsbestemmelserne i denne lov. Det er helt andre ting, der skal til. Nej, man skal gøre sig klart, at den bevægelse, der her er startet, vil fortsætte, og den vil sætte sit præg på debatterne og også på de politiske foranstaltninger, der må træffes frem i tiden.

Jeg skal med disse bemærkninger endnu en gang understrege, at mit parti er villigt til at understøtte bestræbelser på at få denne lovgivning ophævet til gavn for landets økonomi og til gavn for hjemmene.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg takker for de udtalelser, der er fremsat af forskellige af de ærede ordførere i tilslutning til mine udtalelser ved indledningen til denne debat.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger, idet jeg finder det uforholdsmæssigt på nærværende tidspunkt at gå ind på en drøftelse med de ærede ordførere hr. Oluf Pedersen og hr. Alfred Jensen om de vidtløftige frestillinger, som de har givet det høje ting. Det er postulater, der er fremført i dette ting indtil trivialitet og gendrevet så mange gange, at en gang mere eller mindre hverken kan gøre fra eller til. Derfor undlader jeg det denne gang, så meget mere som de mest udfordrende og de løsest underbyggede af de påstande, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen fremførte, allerede er taget ved vingebenet af andre ærede ordførere her i dag.

Jeg finder det dog fornødent at tilbagevise påstanden om, at jeg ikke har motiveret afslaget til ophævelse af lovforslagene, idet jeg udtrykkeligt udtalte, at loven var et så betydningsfuldt led i den samlede økonomiske lovgivning, at den ikke uden videre kunne slettes, og det synes jeg er en ganske fortræffelig motivering. Beskyldningen for, at man ved bekendtgørelsen og vejledningen er gået udenfor lovens rammer, må jeg tilbagevise. Hverken i bekendtgørelsen eller i vejledningen er vi gået eet eneste skridt videre, end hvad der står i loven. Det synspunkt blev fastholdt fra alle sider under de forhandlinger, der førtes.

Det ærede medlem hr. Øllgaard rettede den forespørgsel til mig, hvorledes man ville gennemføre de decentraliserings- eller rettere simplificeringsbestræbelser, som vi tilsigter ved lovens administration ude i

landkommunerne. Vi vil gøre det på den måde, at skattedepartementet gennem forhandling med amtsligningsinspektørerne vil søge tilvejebragt en ordning, hvorefter i videst muligt omfang de lokale myndigheders erklæring tilvejebringes gennem mundtlig forhandling med disse. Vi søger at indskrænke skriveriet i denne sag mest muligt, således at de lokale myndigheder gennem forhandling med amtsligningsinspektørerne kan nå frem til hurtige afgørelser.

Jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Oluf Pedersen): Den højtærede minister sagde, at jeg her fra talerstolen havde fremsat løse påstande. Må jeg få et eksempel, hr. minister! Man slipper ikke så let fra her at fremslynge sådanne bemærkninger uden ringeste begrundelse. Jeg fremsætter ikke løse påstande her i tinget; det kan jeg til nød overlade til ministeren. Hvis ministeren så vil sige, at jeg har talt om, at man gik udenfor lovens rammer ved lempelserne, så svarer jeg, at jeg sagde udtrykkeligt, at jeg kender ikke, hvori de består, men hvis de referater, jeg har fået af, hvad man vil, er rigtige, så er man udenfor lovens rammer. Nu må jeg se det først; så kan vi eventuelt vende tilbage til det.

Nogen egentlig begrundelse har ministeren ikke givet for sin afvisning af vort forslag; det hørte jeg ikke. Der er jo det besynderlige ved denne lovgivning om bunden opsparing, den dybtgående form, som man vedtog i foråret, at den har overhovedet ikke virket endnu. Nu kommer man her og fortæller, at det har virket så glimrende, det har virket så godt, at det slet ikke er nødvendigt mere. Det er det mærkelige ved det. Det har virket, det ligger jo godt i dag. Altså, loven har virket, inden den trådte i kraft, og hvorfor så ikke ophæve den? Jeg mener, at hvis den lov, der foreligger her, ikke eksisterede, så ville hverken regeringen eller noget af de politiske partier tænke på at foreslå den i dag. De er godt klar over, at den er ganske urimelig og meningsløs, men man tør ikke ophæve den af hensyn til disse partiets renommé. Det er jo det virkelige forhold; anden begrundelse er der ikke for, at man går imod vort forslag.

Jeg har redegjort for vore positive forslag op igennem årene; der er ingen, der har røkket ved dem. De har vist, at vi har været positivt indstillet. Vi har stillet forslag, der ville have virket i stedet for det, man har lavet. Nu siger det ærede medlem hr. H. C.